

मकवानपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गीको पत्रिका

www.sajhakuranews.com

राष्ट्रिय

दैनिक

पिपलबोट बचतको साधारणसभा

हेटौंडा, २६ पुस/हेटौंडा-२ स्थित पिपलबोट बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाको १५ औं वार्षिक साधारणसभा सम्पन्न भएको छ । २०६७ साल असोज १ गते डिभिजन सहकारी कार्यालयमा दर्ता स्वीकृत भई सहकारीले हालसम्म करोडौं साधनात्मक कार्य गर्दै आएको छ । साधारणसभामा संस्थाका अध्यक्ष अजय मानन्धरले संस्थागत प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेको थिए । 'मर्यादित सहकारी:सम्पन्न समाज' भन्ने नारालाई आत्मसात गर्दै सहकारीले समृद्ध समाज निर्माणमा लागिपरेको उनले बताए । मानन्धरका अनुसार संस्थाले आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा २ करोड ८९ लाख ६७ हजार रुपैयाँ ऋण लगानी गरेको छ । ४ करोड ७ लाख ९७ हजार निक्षेप संकलन गरेको अध्यक्ष मानन्धरले बताए ।

६० लाख शेयरपूजी रहेको संस्थाको ऋणी सदस्य १ सय ५९ र सदस्य संख्या ६ सय ३३ रहेको छ । कार्यक्रममा सहकारीका उपाध्यक्ष उत्तरराज बज्राचार्य, सचिव रमेशराज बज्राचार्य, कोषाध्यक्ष प्रमेश बज्राचार्यलगायतको आतिथ्यता रहेको थियो ।

हेटौंडा उपमहानगरपालिकाको बजेट संशोधन

१८ औं नगरसभाबाट

३ करोड ४७ लाख थप

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २६ पुस/हेटौंडा उपमहानगरपालिकाले चालु आर्थिक वर्षको बजेटमा संशोधन गरेको छ । उपमहानगरको १८ औं नगर सभाले ३ करोड ४६ लाख ९० हजार रुपैयाँसहितको संशोधित तथा पुरक बजेट अनुमोदन गरेको हो । यसअघि असार १० गते सम्पन्न १७ औं नगरसभाले आर्थिक वर्ष २०८२/८३ का लागि २ अर्ब ९० करोड तीन लाख १० हजारको कुल आयव्यय बजेट अनुमान स्वीकृत गरेको थियो । यो बजेटमा थप साढे तीन करोडसहित कुल २ अर्ब ९३ करोड ५० लाख बजेट शुक्रवारको नगरसभाले स्वीकृत गरेको छ । नगरसभामा बजेट वक्तव्य प्रस्तुत गर्दै उपप्रमुख राजेश बाग्योले चालु आर्थिक वर्षको छ महिनामा संघीय सरकारबाट समानीकरण तथा सशर्त अनुदानतर्फ गरी ६२ करोड ७ लाख १९ हजार तथा प्रदेश सरकारबाट समानीकरण, सशर्त र समपुरक अनुदानतर्फ ५ करोड ६२ लाख ८७ हजार प्राप्त भएको जानकारी दिए ।

राजश्व बाँडफाँडतर्फ १६ करोड ४ लाख ६४ हजार रुपैयाँ र नगरको आन्तरिक स्रोत (कर र राजश्व) बाट गत वर्षको नगद मौज्जात गरी २१ करोड ४६ लाख

प्राप्त भएको जानकारी दिए । कुल अनुमानको ३६ दशमलब ३० प्रतिशत आम्दानी भएको नगरसभामा जानकारी दिएको छ । खर्चतर्फ प्रशासनिक व्ययमा १९ करोड १४ लाख ९६ हजार रुपैयाँ अर्थात् ३०.७३ प्रतिशत खर्च भएको छ । संशोधित बजेटअनुसार जेनजी आन्दोलनबाट क्षति पुगेका कार्यालयका लागि सामग्री, उपकरण तथा फर्निचर व्यवस्थापनमा १३ करोड १९ लाख ५६ हजार, भौतिक संरचना पुर्ननिर्माणमा २१ करोड ६८ लाख ५० हजार र गतवर्षको दायित्व भुक्तानीका लागि ५ करोड ८० लाख २३ हजार रुपैयाँ थप गरिएको छ । यसरी कुल ४० करोड ६६ लाख ३० हजार रुपैयाँ बराबरको अतिरिक्त बजेट सभामा पेश गरिएको थियो । उपप्रमुख बाग्योका अनुसार प्राप्त अनुदान र राजश्वले कुल खर्च धान्न नसक्ने अवस्था आएपछि केही पूर्वाधार विकासका योजना कटौती गर्नुपरेको हो । हालसम्म ६४ करोड १४ लाख ११ हजार रुपैयाँ अर्थात् २२ दशमलब ११ प्रतिशत 'वर्षभर' रहेको पनि उनले जानकारी दिए । गत भदौ २३ र २४ को जेनजी आन्दोलनमा भएको आगजनी तथा तोडफोडबाट क्षतिग्रस्त उपमहानगरपालिकाको भवन, सवारी साधन, वडा कार्यालय र स्वास्थ्य केन्द्रहरू पुर्ननिर्माणको खर्च जुटाउने उद्देश्यले भौतिक तथा अन्य विकास योजनाहरू कटौती गरी बजेट घटाउन कात्तिकदेखि नै विभिन्न समितिमा छलफल चलाउँदै आएको थियो ।

दिव्यतारा बहुउद्देश्यीय सहकारीको अध्यक्षमा श्रेष्ठ

सहकारीले सेवालाई ध्यान दिएर काम गर्नुपर्छ: डीना

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २६ पुस/नेपाली कांग्रेस सभासद एवम् दिव्यतारा बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाका संस्थापक अध्यक्ष महालक्ष्मी उपाध्याय डीनाले सेवालाई मुलमूल बनाएर काम गर्न दिव्यताराका

पदाधिकारी तथा कर्मचारीलाई अनुरोध गरेकी छिन् ।

दिव्यताराको २७ औं वार्षिक साधारणसभाको उद्घाटन गर्दै उनले ग्रामीणक्षेत्रका सर्वसाधारणको सहजताको लागि संस्था खोलेको स्मरण गर्दै उनले सहकारीको मर्मअनुसार काम गर्न अनुरोध गरिन् । युवालाई स्वरोजगार बनाउनुका साथै ग्रामीण क्षेत्रको आर्थिक विकासका लागि तीन दशक अघि दिव्यतारा सुरु गरिएको उनले स्मरण गरिन् । 'यो अविकलित रूपमा अघि बढेको संस्था हो । संस्था दुवै पक्ष भन्ने अनावश्यक हल्ला फैलाउनेहरू पनि नआएका होइनन्', डीनाले भनिन्, 'संस्था दुबाउन रहिरहनेको प्रयास सफल हुने छैन । कुनै दिनमा संस्था दुबै, दुवै दिइने छैन ।'

अर्थिक मन्त्री, आन्दोलन लगायतका कारण अफ सोचेको जस्तो काम गर्न नसकिने भन्दै उनले अब योजनाबद्ध काम गर्न नयाँ कार्यसमितिमाई अनुरोध गरिन् । दिव्यताराका अध्यक्ष डा.गणेश बल लामाको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा भरतपुर महानगरपालिका निवर्तमान उपमेयर पार्वती शाह, सहकारीका सचिव ईश्वर पण्डितलगायतले शुभकामना मन्त्र व्यक्त गरेका थिए । साधारणसभामा विद्यागत उत्कृष्ट ऋणी तथा एसईई परीक्षामा उत्कृष्ट अंक ल्याउने शेर सदनसका

छोराछोरीलाई सम्मान तथा पुरस्कार प्रदान गरिएको थियो । मासिक वचततर्फ मदन थापामगर, खुत्रुकेतर्फ सुप्रीयासिंह बाग्यो, दैनिक वचततर्फ दर्शन फ्याल, ज्येष्ठनागरिक वचततर्फ सुशिला पाण्डे र उत्कृष्ट ऋणीतर्फ गंगा घलेगुडुवाई सम्मान गरिएको थियो । एसईईमा उत्कृष्ट अंक ल्याउने शेरसदनसका छोराछोरीमध्ये सफल ढकाल, अर्पणा पोखरेल, दिक्षाका कंडेल र अनुप्रस्था देवकोटाका नगद ३ हजार रुपैयाँसहित सम्मानपत्र प्रदान गरिएको थियो । ११ हजार २३८ जना शेयर सदस्य रहेको दिव्यताराको कारोबार ९ अर्बको रहेको छ ।

दिव्यतारा बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाको अध्यक्षमा लक्ष्मीदेवी श्रेष्ठ चयन भएकी छिन् । सहकारीको २७ औं वार्षिक साधारणसभा तथा अधिवेशनले श्रेष्ठको नेतृत्वमा नयाँ कार्यसमिति चयन गरेको हो । सहकारीको उपाध्यक्ष दिनेश उपाध्याय, सचिव ईश्वर पण्डित, कोषाध्यक्ष शर्मिला डंगोल तथा सदस्यमा निलम बजगाई, माधवकुमार न्यौपाने, उत्सव डटेनी, लक्ष्मणप्रसाद सुबेदी, कविन सांगामी, लेखा समिति संयोजक ज्ञानेन्द्र बर्तौला, लेखा समिति सदस्यमा सुनिता श्रेष्ठ र राज कुमार भट्टवाल चयन भएका छन् ।

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २६ पुस/थाहा आन्दोलनका प्रणेता स्वर्गीय रुपचन्द्र बिष्ट (रुदाने) को ९२ औं जन्मजयन्तिको अवसरमा थाहा नगर पालिकामा विविध कार्यक्रमसहित थाहा दिवस २०८२ मनाइएको छ ।

रुदानेको जन्मस्थल थाहा नगरपालिका-३ अन्तर्गत शिखर कोटस्थित विकासघरमा आयोजित कार्यक्रममा रुदानेको योगदान, दर्शन र थाहा आन्दोलनको ऐतिहासिक महत्वलाई स्मरण गरिएको हो । थाहा नगरपालिका वडा नं. ३ र ४ को सहयोग तथा फरक सोच अभियानको आयोजनामा कार्यक्रम सम्पन्न भएको हो । कार्यक्रममा स्वर्गीय रुपचन्द्र बिष्टको पूर्णकदको शालिकमा माल्यार्पण गरी श्रद्धाञ्जली अर्पण गरिएको थियो ।

कार्यक्रमका प्रमुखअतिथि थाहा नगरउपप्रमुख भरत गोपालीले रुदानेलाई जनताको चेतना जगाउने, जनमुखी र विकासप्रेमी महान व्यक्तित्वको रूपमा स्मरण गर्दै उहाँको विचार आजको समाजका लागि अझै सान्दर्भिक रहेको बताए । उनले रुदानेको संघर्ष र दर्शनले स्थानीय तहदेखि राष्ट्रिय तहसम्म सकारात्मक सोच विकास गर्न प्रेरणा दिएको उल्लेख गरे ।

नगर उपप्रमुख गोपालीले रुदाने कुनै एक ढल वा विचारधाराको सीमाभित्र सीमित व्यक्तित्व नभएको बताए । रुदानेको दर्शनलाई सबै राजनीतिक ढलले आत्मसात गर्नु आजको आवश्यकता रहेको उनको भनाई छ । रुदानेको जन्मस्थल घर्तीखोलामा उहाँको स्मृतिमा संग्रहालय स्थापना गर्न नगर पालिकाले पहल थाल्ने प्रतिवद्धता उपप्रमुख गोपालीले व्यक्त गरे ।

कार्यक्रममा थाहा पत्रकारिता पुरस्कार २०८२ बाट लामो समयदेखि पत्रकारितामा निरन्तर सक्रिय रहँदै आएका पत्रकार सुरेश बिडारीलाई सम्मान गरिएको थियो । तीर्थदास श्रेष्ठ स्मृति

सामाजिक सम्मान लामो समय शिक्षण पेशामा योगदान पुर्‍याई हालै मात्र सेवानिवृत्त भएका जनकल्याण माध्यमिक विद्यालयका पूर्वप्रधानाध्यापक सानोभाइ काकीलाई प्रदान गरिएको छ ।

वडा नं. ३ का अध्यक्ष हिरेन्द्रकुमार रायमाझीको अध्यक्षतामा सम्पन्न कार्यक्रममा फरक सोच अभियानका अध्यक्ष यादवजंग रायमाझीले कार्यक्रमको औचित्य र उद्देश्यबारे प्रकाश परेका थिए । कार्यक्रममा सहभागी वक्ताले रुपचन्द्र बिष्टको जीवन, विचार र थाहा आन्दोलनले समाजमा पारेको प्रभावबारे मन्तव्य राखेका थिए । यसैअवसरमा थाहा नगर पालिकाको महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठनागरिक शाखाको आयोजनामा वडा नं. ३ र ४ का ३० जना ज्येष्ठनागरिकलाई सम्मान गरिएको थियो ।

थाहा नगरपालिकाको वार्षिक स्वीकृत कार्यक्रमअनुसार वडा ज्येष्ठनागरिक समन्वय समितिको सिफारिसका आधारमा वडा नं. ३ का १५ जना र वडा नं. ४ का १५ जना ज्येष्ठनागरिकलाई न्यानी क्ल्याइकेट, गल्बन्दी, धरमस तथा वेतको लौरो प्रदान गरिएको हो । थाहा दिवस २०८२ को कार्यक्रमले रुदानेको विचार, थाहा आन्दोलनको मर्म र सामाजिक उत्तरदायित्वलाई पुनः उजागर गर्दै स्थानीय समुदायमा चेतना र एकताको सन्देश प्रवाह गरेको सहभागीले बताएका छन् । थाहा अर्थात मान्छेमा चेतना जनाउने अभियान हो ।

थाहा अभियानका संस्थापक अभियन्ता रुदाने अर्थात रुपचन्द्र बिष्ट भौतिकवादमा विश्वास राख्ने भएकोले कम्युनिस्ट सिद्धान्तमा भुकाव बढी थियो । कम्युनिस्ट सिद्धान्तको भौतिकस्वरूप यदि हुनपर्ने हो भने

त्यो रुदाने नै हुन् भनेर बिरोधीहरूले भन्दै आएका थिए । उनले मानिसको काम गराई विशेषता अवस्थाको हिसाबमा व्यवहार देखाउँथे । रुपचन्द्र बिष्टले २०३८ र २०४३ सालमा मकवानपुरबाट राष्ट्रिय पञ्चायतमा प्रतिनिधित्व गरेका थिए ।

उनै पचाँ पम्पेलेटमा तस्विर हैन विचार लेख्थे । तिनै पचाँ बेचेर चुनावखर्च जुटाउँथे । उनले कहिल्यै पनि रुपचन्द्र बिष्टलाई भोट देऊ भनेनन् । मात्र विचार बाँडे, छापे जगाउँन जीवनका महत्त्वपूर्ण अवधि बिताए । उनका विचारसँग सहमत हुनसकेलाई पनि स्वविवेकले चल्न भन्थे । तर, सबैले सबैका विचार, भावना, सिद्धान्त र क्रियाकलापको साक्षी हुन सक्नुपर्छ भन्ने उनको तर्क थियो ।

राष्ट्रिय पञ्चायतको सदस्य भएर पनि पञ्चायतकै विरोधमा विचार व्यक्त गरेर बौद्धिक

कर्मचारी आवश्यकता

(पहिलो पटक सूचना प्रकाशित मिति: २०८२ पौष २७ गते)

LiScha Himalaya e.V. संगको सहकार्यमा यस संस्थाले राक्सिराङ्ग गाउँपालिकामा सञ्चालन गरिरहेको "Education, Health & Livelihood Support Project in Raksirang" अन्तर्गत यस संस्थाको सिलिङ्गे फिल्ड कार्यालयमा रहेर परियोजनाको विभिन्न गतिविधिहरू सञ्चालनको लागि तपशिलको योग्यता रहने गरी २ जना कर्मचारीहरूको पदपुर्ती गर्नुपर्ने भएकोले ईच्छुक नेपाली नागरिकहरूबाट सूचना प्रकाशन भएको मितिले १५ दिनभित्र यस संस्थाको शाखा कार्यालय राप्ती-१, चितवनमा वा usdnepal@gmail.com मा ईमेल मार्फत निवेदन र आवश्यक कागजात पेश गर्नुहुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

तपशिल:

क्र.स.	पद	योग्यता	पेश गर्नुपर्ने कागजात	अनुभव	पारिश्रमिक	परीक्षाको किसिम
१.	फिल्ड अफिसर	१) कम्तीमा मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट स्नातक तह उत्तीर्ण गरेको हुनु पर्ने । २) दुइ पाइये सवारी चालक अनुमतिपत्र प्राप्त भएको ३) बेसिक कम्प्युटर सम्बन्धि (Word, Excel, PowerPoint, Internet लगायत) ज्ञान भएको हुनुपर्ने ।	१) नेपाली नागरिकताको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी २) व्यक्तिगत विवरण (Bio Data) ३) शैक्षिक योग्यताको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी ४) कार्य अनुभवको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी ५) विभिन्न तालिमहरूमा प्राप्त प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी ।	सम्बन्धित काममा वर्षको अनुभव प्राप्त भएको ।	संस्थाको नियमानुसार	लिखित र अन्तरवार्ता
२.	पर्सनलहाइजिन सुपरभाइजर	Certificate in Dental Science (Dental hygiene) उत्तीर्ण गरेको ।				

- महिला, अपाङ्गता भएका, दलित, स्थानीय लगायतलाई विशेष प्राथमिकता दिइनेछ ।
- कार्यअवधि १ वर्षको हुनेछ । कार्य क्षमताको आधारमा सेवा अवधि थप गर्न सक्नेछ ।

नोट : संक्षिप्त सूचीमा परेका उमेदवारहरूलाई मात्र लिखित तथा अन्तरवार्ताको लागि बोलाइनेछ ।

थप जानकारीका लागि सम्पर्क :

दीगो विकासका लागि एकता नेपाल

राप्ती-१, महादेवटार, चितवन

सम्पर्क नं.: ९७४२५५९७००९, ९७४२५५९७००८

सुन्दर बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.को

१७ औं वार्षिक साधारण सभासम्बन्धी सूचना !

उपरोक्त सम्बन्धमा यस सुन्दर बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लिमिटेडको २०८२ मंसिर ७ गते बसेको सञ्चालक समितिको बैठकको निर्णयानुसार १७ औं वार्षिक साधारणसभा सम्बन्धी कार्यक्रम निम्न मिति, समय र स्थानमा आयोजना गरिने र उक्त साधारणसभामा तपशिलका विषयहरू उपर गहन छलफल गरी उचित निर्णय गर्नुपर्ने भएकोले यहाँको सक्रिय सहभागिताको लागि हार्दिक अनुरोध गरिन्छ ।

साधारणसभा सम्बन्धी कार्यक्रम:

मिति : २०८२ पुस २७ गते, आइतबार

समय : बिहान ११:०० बजे ।

स्थान : ३^० वृद्धाश्रमको सभाहल, हेटौंडा-२, चौकीटोल

छलफलका विषयहरू:

- १) संचालक समिति र उपसमितिका प्रतिवेदनहरू छलफल र पारित ।
- २) आ.व.२०८२/०८३ को बजेट तथा कार्यक्रम छलफल र पारित ।
- ३) आ.व. २०८१/०७२ को ले.प. प्रतिवेदन छलफल र पारित ।
- ४) आ.व.२०८२/०८३ को लेखापरीक्षक नियुक्ति र पारिश्रमिक निर्धारण ।
- ५) साधारणसभाको निर्णय प्रमाणित गर्न सदस्यको छनौट ।
- ६) विनियम संशोधन सम्बन्धमा ।
- ७) संस्थाको मर्जर सम्बन्धमा ।
- ८) विविध ।

सुन्दर बचत तथा ऋण

सहकारी संस्था लिमिटेड

चौकीटोल, हेटौंडा

राजाकुरा

हाम्रो कुरा

हेटौंडामा पर्याप्त खानेपानी

हेटौंडा खानेपानी व्यवस्थापन बोर्डले दैनिक ३ करोड ७० लाख लिटर पानी वितरण गरिरहेको छ । ६ सय २८ किलोमिटर लामो पाइपलाइनमार्फत् दैनिक ३ करोड ७० लाख लिटर पानी उत्पादन गरिरहेको छ । २८ हजार ४ सय ६३ धारामा दैनिक सरदर ८ देखि १० घन्टा पानी वितरण भइरहेको छ । हाल बोर्डले ३९ वटा डिप ट्युब्वेल, १५ वटा समवेल मार्फत उत्पादन गरिरहेको छ । १९ वडा रहेको हेटौंडा उपमहानगर क्षेत्रका १६ वटा वडामा बोर्ड मार्फत् खानेपानी वितरण हुँदै आएको जानकारी दिइएको छ । केही वडामा उपभोक्ता समितिमार्फत् पानी वितरण हुने गरेको छ । बोर्डका अनुसार वडा नं. २, ४, ५, ६, ७, ८, ९, १० र १४ पुरै र वडा नं. १, ३, १५, १६, १७, १८ र १९ का आंशिक क्षेत्रमा बसोबास गर्ने करिब १ लाख ६५ हजार नगरबासीलाई दैनिक पानी वितरण गर्दै आएको छ । बोर्डले मासिक रूपमा १ करोड २० लाख रुपैयाँ पानी महशुल उठाउने गरेको छ ।

बोर्डले आफ्नै स्रोतबाट नगरक्षेत्रमा १५ वटा डिप ट्युब्वेल, मकवानपुर गढी गाउँपालिकामा ३, भीमफेदी गाउँपालिकामा २ र हेटौंडा ९ मा एकवटा गरी ६ थान साना ट्युब्वेल निर्माण गरेको छ । संघीय सरकारको खानेपानी तथा ढल व्यवस्थापन आयोजना, हेटौंडा उपमहानगरपालिका र बोर्डको सहलगानीमा करिब १५ करोडको लागतमा ओभर हेड पानी ट्याङ्की १ वटा, भूमिगत पानी ट्याङ्की ३ वटा, डिप बोरिङ ४ वटा मुख्य तथा शाखा पाइपलाइन विस्तार र विद्युतीकरणको काम गरिएको छ । संघीय सरकारको ८ करोडको लगानीमा हेटौंडा १९ मा पानी ट्याङ्की, कार्यालय भवन तथा पालेघर निर्माण, प्रमुख तथा शाखा पाइपलाइन विस्तार र विद्युतीकरणको कामअन्तर्गत अपुरो रहेका योजना सम्पन्न गर्न बोर्डबाट ३ करोड रुपैयाँ लगानी गरी योजना सम्पन्न गरिएको छ । बागमती प्रदेश सरकारसँगको सहकार्यमा हेटौंडा-१९ बस्तीपुरमा साना ट्युब्वेल निर्माण, हेटौंडा-१६ मा डिप ट्युब्वेल, त्रिशुलीमा ५ लाख लिटर क्षमताको भूमिगत पानी ट्याङ्की निर्माणको काम र करिब २० हजार किलोमिटर प्रमुख तथा शाखा पाइपलाइन विस्तार गरिएको छ । हालसम्म बोर्डमा हेटौंडाको वडा नं. ३, ६, ७, १४, १५, १६, १७, १८ र १९ मा १६ वटा खानेपानी उपभोक्ता समितिबाट खानेपानीको पूर्वाधार सहित ९ हजार ५ सय धारा हस्तान्तरण गरिएको छ । त्यसैगरी हेटौंडामा २० करोड रुपैयाँ भन्दा बढीको लगानीमा खानेपानी योजना निर्माण हुने भएको छ । हेटौंडा उपमहानगर पालिका र संघीय सरकारको सहलगानीमा खानेपानी योजना निर्माण हुन लागेको हो ।

उपमहानगरको ९, १४ र १५ नम्बर वडालक्षित गर्दै सिमलटार-रातोमाटे सहलगानी खानेपानी योजना अन्तरगत ठुलो लगानीको काम हुने भएको छ । २० करोड ५६ लाखको लगानीमा हेटौंडा-९ को बेतखोलीमा ६ लाख लिटर, हेटौंडा-१५ पिसपार्कमा २ लाख लिटर र हेटौंडा-१४ मा २ लाख लिटरको खानेपानी टंकी निर्माण गरिने छ भने हेटौंडा-१४ मै २ वटा सामवेल बनाउने सम्झौतामा उल्लेख छ । मधेश प्रदेशमा पानीको संकट समाधान गर्न हेटौंडाको राप्तीखोलको पानी मधेशको दुधौरामा झारिने छ । राप्तीलाई हेटौंडाबाट डाइभर्सन गरी बाराको दुधौरा पुर्‍याइने योजना छ । यसबाट बारा र पर्सामा खानेपानीको आवश्यकता परिपूर्ति हुनेछ । खानेपानी तथा ढल व्यवस्थापन विभागले सार्वजनिक सूचनामार्फत् सम्भाव्यता अध्ययन गरेको हो । पूर्व-पश्चिम राजमार्गभन्दा दक्षिण राप्ती बगरबाट करिब १२ किलोमिटरमा पर्ने दुधौरा नदीको स्रोत रहेकै ठाउँमा पानी खसाल्ने योजना बनाइएको छ ।

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

मकवानपुर प्रहरी

प्रहरी कन्ट्रोल: १००

जिल्ला ट्राफिक: ५२०४९९

वडा प्रहरी: ५२०२९९

पशुपतिनगर इलाका: ५२०४९८

पालुङ इलाका: ६२०४६७

मनहरी इलाका: ९८५४०९०१६१

इलाका फापरबारी: ६२१९८०

इलाका भीमफेदी: ६९१४६२

इलाका ठिगन: ९८४४२९९३८१

चौकीटोल चौकी: ९७४२५४९०४१

चित्लाङ चौकी: ६९२०००

चौघडा चौकी: ९८४४०४४६०४

नेवारपानी चौकी: ९७५४०००२९९

फाखेल चौकी: ९८४४०३१३९८

पदमपोखरी चौकी: ९८४४०९१७८९

एम्बुलेन्स सेवा

नेपाल रेडक्रस: ५२०७११, ९८५४०२८९४२

हेटौंडा अस्पताल: ५२०३०५

परिवार नियोजन संघ: ५२०७४५, ९८४४१०४५००

मनहरी रेडक्रस: ९८४४१०४८२१

छतिवन रेडक्रस: ९८५६९२२३११

भीमफेदी रेडक्रस: ६२०६९९

पालुङ रेडक्रस: ९८५४२०७४०१

बज्रबाराही रेडक्रस: ९८४४३०२९८४

सहकारी अस्पताल: ०५७५२६५८७, ९८४४९१९१९४

बसामाडी एम्बुलेन्स: ९८४४२९७५७५

वाष्ण यन्त्र: १०१

बाल हेल्थलाइन नेपाल: १०९८

माइती नेपाल: ५२१०५०

अपाङ्ग बाल अस्पताल: ९८४४२९६४४५

आर्जनिक हितको लागि

राजाकुरा राष्ट्रिय दैनिक

भोलिको पात्रो

भोलि वि.सं. २०८२ पुस २८ गते सोमबार १२ जनवरी २०२६ । नवमी, पौष शुक्लपक्ष ।
पोहेलाघ्न ११४६ ने.सं. । सूर्योदय ६:५८ सूर्यास्त २:७ ।

आजको राशिफल

मेघ	: कामको उचित प्रतिफल पाइनेछ	तुला	: प्रेमप्रसंग सुमधुर आदर पाइनेछ
वृष	: धन अर्जन हुनेछ	तुष्टिक	: अधुरा योजना पूरा हुने देखिन्छ
मिथुन	: काम बन्नाले उत्साह जाग्नेछ	धनु	: भाग्योदयको समय रहनेछ
कर्कट	: दोहोरो लाभ मिल्नेछ	मकर	: अध्ययन अध्यापनमा गडबडी हुनेछ
सिंह	: श्रमबाट प्रशस्त लाभ हुनेछ	कुम्भ	: काममा उत्साह बढ्नेछ
कन्या	: पारिवारिक समस्या आउनसक्छ	मीन	: प्रेमको बन्धन कसिनेछ

निर्वाचनले मात्र नसुल्भिने नेपालको समस्या

डा. लोक भट्टराई

धेरैलाई लागेको छ कि अहिलेको नेपालको गोलमाल मुख्यतः राजनीतिक र केही शासकीय विषय मात्र हो । तर त्यो बुझाइ अत्यन्त सतही हुनेछ । माथिल्लो उचाइबाट हेर्दा अहिलेको समस्या राजनीतिक मात्र देखिएन । आर्थिक मात्र पनि देखिएन । यो बुझ्न आवश्यक छ कि अहिलेको स्थिति निकै जटिल र आपत्तिउन्मुख देखिन्छ । आन्तरिक राजनीति र सतहका शासकीय एवं आर्थिक विषय त आवरण मात्र हुन् । यो लेखमा म अहिलेको जटिल, विषम र चुनौतिपूर्ण परिस्थिति उत्पन्न हुनमा र एउटा चुनौतिमाथि अरु चुनौती थपिएर स्थितिलाई भयावह बनाउन योगदान गर्ने चारवटा मुख्य त्रिमेवार अर्थ-राजनीतिक र अन्य तत्व एवं तिनका अन्तर्सम्बन्धबारे विवेचना गर्नेछु ।

ती चार तत्वमध्ये पहिलो- नेपालको भू-राजनीतिक अवस्थिति, दोस्रो- नेपालको उत्पादन र अर्थतन्त्रको स्वरूप, तेस्रो- श्रम सम्बन्ध र मानव भूगोल अनि चौथो- शिक्षा, सोसल मिडिया र जनताको मनोविज्ञान हुन् । स्थितिलाई जटिल बनाउन यी एक्लाएकै शायद यति प्रभावकारी हुँदैन थिए, जति यी चारले एकै ठाउँ, एउटै समयमा र एकैचोटि प्रभाव उत्पन्न गरिरहेका छन् । यी तत्वहरू एक्लाएकै हुँदा तिनको एक्लाएकै समाधान गर्न धेरै हदसम्म सजिलो र सम्भव हुने थियो, जुन सुविधा अहिलेलाई उपलब्ध छैन । यो स्थितिमा नेपाली जनताका सामु यी चार तत्वको छुट्टाछुट्टै र समष्टिगत प्रभाव देख्न र तिनलाई सुकुम्भुकका साथ निम्त्याउन सायद अन्तिम मौका उपलब्ध भएजस्तो देखिन्छ ।

नेपालमा विगतमा भएको प्रजातन्त्रको अभ्यास र सरकारहरूले सुशासन दिन नसकेका कारण यो परिस्थिति निर्माण हुन फ्यालिङ चाहिँ गरेको हो । तर, अब कुनै तरिकाको चुनाव, शासकीय परिवर्तन वा विकासको कुनै नयाँ योजनाले मात्र देशलाई शान्त र जनतालाई संयमित राख्न सक्ने स्थिति छैन । अब सान्च्चै देशको भविष्य र नेपाली जातिको अस्तित्व रक्षाका लागि सोच्ने हो भने परिस्थितिको गम्भीर बहस र सहमति निर्माण हुनु आवश्यक देखिन्छ ।

कसैका लागि पद र सत्ता प्राप्तिको कुरा होला, तर चुनावकेन्द्रित राजनीतिक बहस र अरु कुरातर्फ ओछा चिन्नेर चुनावमा मात्र केन्द्रित बहस देशका लागि पर्याप्त छैन । चुनाव त विगतमा पनि हुँदै आएको छ । तर, त्यसले विकास नदिएको सबैले देखेआएको कुरा हो । यो फरकलाई बुझ्नका लागि सोचको धरातल नै फरक हुन आवश्यक छ । विषयको महत्त्व र गाम्भीर्यता बुझ्न सबैप्रथम हामीले विशाल र अत्यन्त शक्तिशाली दुईवटा छिमेकी राष्ट्रका बीच कुनै सानो भूभाग र सानो जन संख्या भएको नेपालको विशिष्ट अवस्थिति र परिस्थिति बुझ्न आवश्यक छ । विश्व परिदृश्यमा अहिले भारत र चीनको अवस्था २०, ३० वा ५० वर्षअघिको

जस्तो छैन । अहिले नेपालको जस्तो शक्ति सन्तुलनविहीन क्षेत्रीय परिदृश्यमा विश्वका अन्य कुनै पनि मुलुक नरहेको तथ्यतिर ध्यान दिनु आवश्यक छ । यो यथार्थले नेपालको भन्तरोबिलिटी तिर प्रष्ट संकेत गर्छ ।

व्यापारका हिसाबले, उत्पादनको साधनमा नियन्त्रणका हिसाबले, सन्ज्याई चैनमाथि नियन्त्रणका हिसाबले, क्षेत्रीय सुरक्षा प्रबन्ध र जोखिमका हिसाबलेसमेत अहिले विश्वको ध्यान चीन र भारत बरिपरि छ । यस्तो संगीन स्थितिमा यी दुई देशका बीच सानो भूगोल समेटेको स्वतन्त्र राष्ट्र नेपालको अस्तित्वको वास्तविकताले धेरै बौद्धिक, अन्तरराष्ट्रिय सम्बन्ध वा सामरिक विषयका पछिडतहरूका दिमागमा चुनौती र सम्भावनाका खेलहरू र तानाबानाहरू बुन्नका लागि खुराक दिनेको छ ।

खेलहरू विभिन्न कोणबाट खेलिन खोज्छे ।जसका कारण नेपालमाथि विभिन्नखाले चाखहरू मडारिएका छन् । कसैलाई नेपालको अवस्थिति समस्या भएको छ, कसैलाई यसले अवसर दिएको अनुभव भएको छ । तसर्थ, त्यस्ता विभिन्न शक्तिले नेपालका फरक शक्तिसँग सहकार्य गरिँदैदा अस्थिरता त रोगजस्तै बन्ने देखिएको छ । राजनीतिक शक्ति मात्रै चाहिएन, एउटा एनजीओलाई परिचालित गरेरै पनि बाह्य शक्तिले चाहेको कुरा हुने यो परिस्थिति भन्दा चिन्ताजनक के हुन सक्छ ?

अर्को कुरा, करिब यस्तै 'फायर सिट'मा अहिले संसारका अन्य कुनै पनि साना देश नरहेको कुराले यो समस्या नेपालको मात्र र विशिष्ट समस्या हो भन्ने जनाउँछ । तसर्थ, यसमा अरूबाट सिक्ने उदाहरण नै उपलब्ध छैन । यो एउटा गम्भीर र ताजुबको यथार्थ हो । अहिलेसम्मको ल्याकत हेर्दा नेपाली राजनीतिज्ञ, कुटनीतिज्ञ र नेपालका स्वतन्त्र बुद्धिजीवीहरूबाट समेत यो दिशामा आशावादीको कोसुलता भएको वा अग्रसरता लिइएको अवस्था छैन । यस विषयलाई थप जटिल पारिदिने अर्को तत्व हो नेपालको अर्थतन्त्र र उत्पादनको स्वरूप । नेपाल निरन्तर रूपमा आयातमुखी देशका रूपमा विकसित हुँदै गएको छ । देशसँग किन्ने सामानको

अनुपातमा बेच्ने वस्तु र सेवाहरूका बीच निकै असन्तुलन भएका कारण आयात र निर्यातमा १० गुनाको फरक हुन थालेको छ । त्यसमाथि त्यो अन्तरराष्ट्रिय व्यापार मुख्यतः भारतसँग निर्भर छ । यस्तो अत्यधिक र एकतर्फी निर्भरताको विभिन्न तहमा प्रभाव पर्नु स्वाभाविक हो ।

यस्तो निर्भरताका कारण नेपालले खाद्य सम्प्रभुता गुमाउँदै गएको छ । विषादीयुक्त निम्न गुणस्तरको खाद्य सामग्रीको आयातका कारण जनस्वास्थ्यमा चुनौती थपिँदो छ । र, भारत-निर्भरताको कारण अन्तरिक उद्यमशीलतामा काँप्ने हुन सकेको छैन । यसैका कारण वस्तु आयात-निर्यातमा भारतको मनोमानी निरन्तर कायम छ र आपूर्ति थ्रुखला बेलाबेला भत्कने र त्यसैका कारण नेपालमा भारतप्रति समग्र विरोधी मनोविज्ञान विकास हुने क्रम पनि जारी छ ।

त्यसमाथि नेपालको राजनीतिमा भार तको दबाव वा हस्तक्षेपको सानो सुईको मात्र पाएपछि त्यो कुरा नेपाललाई नै हलचल बनाउने विषय बन्ने गरेको छ । जसले गर्दा नेपालमा राजनीतिक उथल-पुथल त घटना मात्र हैन, संरचनात्मक प्रवृत्ति नै हुन गइरहेको छ र त्यसै कारण राजनीतिक संघर्ष फेरि पनि भइरहने सम्भावना जीवित देखिन्छ । अर्थतन्त्रको यो विशिष्ट स्थितिमा परिवर्तन नल्याई एउटा चुनावबाट मात्र नेपालले स्थिरता हासिल गर्न नसक्ने वस्तुगत परिस्थितितर्फ गहिरो चिन्तन हुन जरुरी देखिएको छ ।

तेस्रो बुँदा भनेको श्रम सम्बन्ध र मानव भूगोलको कुरा हो । नेपालको अहिलेको वार्षिक जीडीपीको करिब २० प्रतिशत भाग बैदेशिक रोजगारीबाट प्राप्त आम्दानीले ओगटेको छ । प्रविधि र उद्यमशीलताको फिड्डीटेपनका कारण ठूलो हिस्सामा युवा वर्गले बैदेशिक रोजगारीलाई आफ्नो जीवन यापनको आधारका रूपमा अपनाउने प्रवृत्ति बढेको छ । र यो रेमिट्यान्स-ट्रयाप अर्को गम्भीर समस्याको विषय बन्दै गएको छ । यसको विभिन्न तहमा अर्थ-राजनीतिक महत्त्व छ । रेमिट्यान्सका कारण वर्षमा करिब २० खर्ब रुपैयाँ नेपाल भित्रने र त्यसका कारण अर्थतन्त्रमा अत्यधिक तरलताको स्थिति बनेको छ । त्यो तरलताका कारण अन्य क्षेत्रमा कुनै प्रगति गर्न नसके पनि सरकारलाई सामान्य खर्च धान्नका लागि गराउने परेको छैन । फलतः कुनै सरकार दैनिक कारोबार धान्न नसकेर ढल्ने स्थिति पनि छैन ।

त्यसो भन्नुको मतलब त्यो रेमिट्यान्सका कारण पुरानो, निकम्मा कामचोर प्रशासन व्यवस्थामा परिवर्तन ल्याउन कुनै दबाव परेको छैन, बरु त्यसले भ्रष्ट कर्मचारीतन्त्र र भ्रष्ट व्यवस्था पारिरेको अवस्था छ । अत्यधिक ठूलो युवा वर्गको जनसंख्या विदेशमा गएपछि देशभित्र सुशासनको दबाव दिने समूहको कमी हुँदै

गरेकाले सुशासन भन्नु भन्नु कमजोर हुँदैछ । उता रेमिट्यान्सका कारण बैंकमा थुप्रिएको रकम निश्चित बर्गको हातमा पुगेको र क्रमशः त्यो पुँजी बैदेशिक पलायन हुने गरेको देखिन्छ । राम्रो र उत्तरदायी मिडिया हुन्थ्यो भने गरिबले खाडीमा कमाएको पैसा पहुचवालाले बैंकबाट फिर्केर विदेश पुर्‍याइरहेको भन्नु डरलाग्दो तथ्यि र उदागो हुने खतरा थियो । यो यथार्थको छिटपुट सूचनाका आधारमा समेत देश र विदेशमा बस्ने नेपालीहरू आन्दोलित र क्रुद्ध हुन पुगेका छन् । जसले एकपछि अर्को राजनीतिक घटना भड्काउने काम गरेको हो ।

यसमा जोडिएको चौथो पक्ष भनेको नेपालको शिक्षा, सोसल मिडियाको प्रभाव र मनोविज्ञानको हो । देशको समग्र शिक्षा र कुशाग्रता (आइक्यू) कमजोर रहेको भन्ने कुराको चर्चा हुने गरेको छ । जुन देशमा शिक्षा र बौद्धिकता कमजोर हुन्छ त्यहाँको जनतामा सही र गलत छुट्याउने क्षमता कमजोर हुन्छ । त्यस्तो अवस्थामा सोसल मिडिया मार्फत डिफेकेको प्रभाव बढ्दै जाने र त्यसले जनताको मनोविज्ञानलाई एकदम बढी इमोसनल, आक्रोशित, र अस्थिर खालको बनाउन मद्दत गर्छ । र, त्यो स्थिति भनेको उग्रराष्ट्रवाद (जसमा तथ्यबन्दा मनोगत कुराको बाहुल्य हुन्छ) को मलजल गर्ने, छिटो छिटो परिवर्तनको माग गर्ने र आज पुरै एकातिर ढल्किएको जनमत भोलि नै पुरै अर्कोतर्फ ढल्किने अवस्था सिर्जना गर्ने कारक हुन् । ठीक यही कुरा अहिले नेपालमा हुँदै गरेको देखिएको छ ।

यसरी विभिन्न राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय तत्वहरूको घुलन र टकरावका कारण नेपाली राज्य व्यवस्था र समाज अहिले निकै अशान्त हुनुका साथै दबावमा परेको छ, जसको तात्कालिक र 'क्विक फिक्स' खोजियो भने त्यो अर्को गल्ती हुनेछ । देशमा विगतदेखि नै एकपछि अर्को गर्दै चुनाव हुँदै गएको छ । तर जनताको उत्साहप्रद सहभागितामा चुनाव सम्पन्न भएको १-२ बर्षमै फेरि विरोध, र विद्रोह पनि हुने गरेको छ । तसर्थ चुनावसँगै नेपालले आफ्नो भू-राजनीतिक अवस्थितिलाई समस्या हैन, अपराधका रूपमा उपयोग गर्ने रणनीति र जीवन विकास गर्ने, अर्थतन्त्रको स्वरूपमा परिवर्तन गर्दै भारत-निर्भरता कम गर्दै लाने, रेमिट्यान्स ट्रयापबाट मुक्त हुने उपायहरूको खोजी गर्दै आन्तरिक उद्यमशीलताको प्रवर्धनमा जोड दिने, शिक्षाको विकास र जनतामा सिभिक एजुकेशनलाई प्रवर्धन गर्ने कार्यक्रम लागु गर्ने जस्ता कुरा गर्न सके क्रमशः सरकारका परिवर्तन हुँदै देश शान्त, प्रगतिमुखी र चेतना-निर्भरता बन्न सक्छ कि भन्ने अझै पनि सिक्रन्छ । नत्र, सोसल मिडियाको दुरुपयोगबाट जन्मने नाउँतीहरूको राज हुने र क्रमशः देशको सार्वभौमिकता र स्वतन्त्र अर्थ व्यवस्थासमेत धराशायी हुन गई 'फेल्ड स्टेट' यौटा तीतो यथार्थ बन सक्छ ।

(समाार: न्यूज अफ नेपाल)

आशाको उज्यालो, निराशाको अँध्यारो

युवा पुस्ता (जेनजी) ले सामाजिक सञ्जालको प्रयोग गरेर यी आन्दोलनलाई तीव्र बनाएका छन्, जसलाई कतिपयले जेनजी विद्रोह भन्ने गरेका छन् । तर धेरै आन्दोलनले दीर्घकालीन परिवर्तन ल्याउन सकेका छैनन् । कतिपयमा हिंसा बढेको छ वा नयाँ समस्या उत्पन्न भएका छन् ।

यो विश्वव्यापी असन्तोषको पुराना राजनीतिक दल र नेतृत्वप्रति जनविश्वास घट्दै गएको प्रमाणित गर्छ । नयाँ शक्ति उदाउने अवसर बढेको छ, तर तिनीहरूले पनि संगठन, नीति स्पष्टता र शासन क्षमता नदेखाएमा छोटो आयुको हुने सम्भावना रहन्छ । विश्व राजनीति अब अफ अस्थिर र परिवर्तनशील बन्दै गएको छ । विश्वका धेरै देशमा परम्परागत राजनीतिक दलहरू सत्ता, भ्रष्टाचार, नातावाद र जनविमुख नीतिका कारण बदनाम बन्दै जाँदा नयाँ राजनीतिक शक्तिले जन्मिएका छन् । ती शक्तिले 'हामी फरक छौं', 'पुराना जस्तै हुँदैनौं' भन्ने नारासहित जनताको ठुलो अपेक्षा बोकेर राजनीतिमा प्रवेश गर्दछन् । कतिपय त सरकारसम्म पुगे, ऐतिहासिक जित हासिल गरेका पनि छन् । तर विडम्बना धेरै पार्टीहरू केही वर्षमै कमजोर अनि विभाजित भएर लागभग हराएका छन् ।

केही उदाहरणका रूपमा पेरुको पेरु लिब्रे, इटालीका इटालिया भिभा र फाइभ स्टार मुभ्मेन्ट (M5S), फ्रान्सको ला रेपुब्लिक एन मार्च, स्पेनका पोडेमोस र सियुदादानोस, जर्मनीको पाडरेट पार्टी र बेलायतको युकीप लगायतका पार्टीहरू हुन् । यी सबै दलहरू अलग-अलग भौगोलिक, सांस्कृतिक र वैचारिक पुङ्गभूमि भएका भए पनि, उनीहरूको उदय, सत्ता प्राप्ति र पछि कमजोर हुने प्रक्रिया समान र सिक्नयोग्य छन् । पेरु लिब्रे, जसलाई 'फ्री पेरु' पनि भनिन्छ, २०१६ मा स्थापित भएको वामपन्थी पार्टी हो । यसले ग्रामीण, गरिब र पिछडिएका वर्गलाई प्रतिनिधित्व गर्ने लक्ष्य राख्यो र भ्रष्टाचार र पुराना दलप्रति असन्तोषको फाइदा उठाउँदै राजनीतिक मञ्चमा उदायो । २०२१ मा पेद्रो कास्तिनोको नेतृत्वमा पार्टीले राष्ट्रपतीय चुनाव जितेर सत्ता सम्हाले । पार्टीले शिक्षा सुधार, कृषि पूर्वाधार विकास र गरिब वर्गको सामाजिक सुरक्षा विस्तारमा ध्यान दियो । सुरुमा पार्टीले ग्रामीण र पिछडिएका क्षेत्रहरूमा ठुलो लोकप्रियता पायो, तर प्रशासनिक अनुभवको कमी, आन्तरिक विवाद, भ्रष्टाचार आरोप र नीति अस्पष्टताका कारण जनविश्वास घट्यो । कास्तिनोमाथि प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्ष विरोध आयो र दीर्घकालीन नीति अभावले पार्टीको प्रभाव सीमित भयो ।

इटालीमा इटालिया भिभा २०१९ मा पूर्व प्रधानमन्त्री मातेओ रेन्जिीको नेतृत्वमा स्थापित भयो । यो मध्यमगर्मी, उद्यमी केन्द्रित पार्टीले पुराना डेमोक्रेटिक पार्टीबाट असन्तुष्ट सांसदहरूको समर्थन पायो र गठबन्धनमार्फत सत्तामा प्रभाव देखायो । तर इटालिया भिभाले स्थायी जनाधार निर्माण गर्न सकेन, यसको नीति उथल, आर्थिक सुधार र नवप्रवर्तनमा केन्द्रित भए पनि स्पष्ट वैचारिक दिशा र दीर्घकालीन रणनीति नहुँदा पार्टी अल्पकालीन प्रभावमा सीमित रह्यो । व्यक्तिगत नेता केन्द्रित राजनीति र कमजोर ग्रासरुट्स संगठन यसको पतनका मुख्य कारण बने । त्यस्तै इटालीमा नै फाइभ स्टार मुभ्मेन्ट (M5S) २००९ मा हास्यकलाकार र सामाजिक आलोचक बेपे सिल्लेन्टोरा स्थापित भएको थियो । पार्टीले भ्रष्टाचार, पुराना दलको असफलता र सामाजिक असमानता विरोधमा डिजिटल माध्यम र प्रत्यक्ष जनमतमार्फत जनतालाई आकर्षित गर्‍यो । २०१८ मा M5S ले संसदीय चुनावमा ठुलो सफलता हासिल गरी सरकारमा प्रवेश गर्‍यो । सुरुमा यसले युवा र असन्तुष्ट मतदाताको ठुलो समर्थन पायो र भ्रष्टाचार नियन्त्रण, सरकारी खर्चमा पारदर्शिता र न्यूनतम आम्दानी विस्तारमा ध्यान दियो । तर नेतृत्व विवाद, नीति अस्पष्टता र अनुभवहीनताका कारण यसको विद्रोही छवि कमजोर भयो र अहिले M5S मुख्य रूपमा विपक्षी दलको रूपमा रहँदै आएको छ ।

अन्य युरोपेली उदाहरणहरू पनि यस्तै प्रवृत्ति देखाउँछन् । फ्रान्समा ला रेपुब्लिक एन मार्च (M5S), जसलाई इमानुएल मार्कोनै २०१६ मा स्थापित गरे र तुरुन्तै राष्ट्रपति र संसदीय बहुमत प्राप्त भयो । तर सांगठनिक कमजोर आधार र येलो भेस्ट आन्दोलन ले जनविश्वासमा चुनौती पैदा गर्‍यो । दोस्रो पटक निर्वाचन जिते पनि प्रधानमन्त्री फेर्डिनेन्ड सर्मय बितेको छ । अर्को चुनावमा उनको पार्टीले जित्ने सम्भावना देखिँदैन । स्पेनमा पोडेमोस र सियुदादानोस आर्थिक संकट र बेरोजगारीको विरोधमा उदाए तर आन्तरिक विवाद, अस्पष्ट नीति र गठबन्धन रणनीति अभावका कारण उनीहरू अल्पकालीन प्रभावमा सीमित भए । जर्मनीको पाडरेट पार्टी डिजिटल अधिकार र पारदर्शिताको प्रतीक बने तर अनुभव र नीति अभावका कारण स्थायी प्रभाव कायम राख्न सकेन । बेलायतमा युकीपको मुख्य उद्देश्य ब्रैक्सिटको जनमतसंग्रहमा जित्नु थियो । त्यसपछि पार्टी पटक-पटक फेरिएर अहिले फेरि रिफर्मको नाममा नाइजल फेरिण देखापरेका छन् ।

ब्रजिलमा मजदुर आन्दोलन र वामपन्थी

अभियानबाट सत्तामा आएको वर्कर्स पार्टीको दिव्मा र्सफ सरकार २०१६ मा आर्थिक मन्त्री र भ्रष्टाचार काण्डपछि बिचमै पतन भयो । मन्त्रिमा २०१९ को विशाल जनआन्दोलनपछि बनेको नयाँ वाम गठबन्धनले गान्जिएल बोर्चिनाई सत्तामा त ल्यायो, तर संविधान संशोधन अफल भएपछि सरकार छिट्टै कमजोर अवस्थामा पुग्यो । इक्वेडोरमा आदिवासी र सामाजिक आन्दोलनको समर्थनमा बनेका सरकारहरू (विशेषतः २००० को दशकपछि) स्थिर रहन सकेनन् र बारम्बार परिवर्तन भए ।

रवाटे मालाभा भ्रष्टाचारविरोधी आन्दोलनबाट उदाएका नेताहरू छोटो समयमै पुराना शक्ति संरचनासँग टकराएर कमजोर बने । यी सबै उदाहरणले देखाउँछन् कि आन्दोलनबाट सत्ता पुग्न सम्भव भए पनि संस्थागत तयारी, नीति स्पष्टता र दीर्घकालीन संगठनबिना सरकार टिकाउन अत्यन्त कठिन हुन्छ । भार तको अनुभव पनि यही सत्यको पुष्टि हो । आदमी पार्टीजस्ता दलहरूले क्षेत्रीय तहमा ठोस काम देखाए पनि राष्ट्रियस्तरमा संगठन, वैचारिक स्पष्टता र आन्तरिक स्वायत्तिको अभावले गति गुमाएका छन् । तेलुगु देशम पार्टी, जनता दल र अन्य आन्दोलनजन्य दलहरू पनि समयसँगै गुटबन्दी, व्यक्तिकेन्द्रित नेतृत्व र अवरसर्वादी राजनीतिका कारण कमजोर बनेका छन् ।

यी सबै उदाहरणहरूले विश्वव्यापी रूपमा केही साम्ना राजनीतिक सत्य उजागर गर्छन् । राजनीतिमा आशा प्रायः उज्यालोभै देखिन्छ । नयाँ अनुहार, नयाँ नारा र परि वर्तनका सपना बोकेर आउने शक्तिले जनतामा उसाहा जगाउँछ । पुराना दलप्रतिको निराशा, अन्याय र असमानताले थिचिएका नागरिकहरू त्यही उज्यालोतर्फ आकर्षित हुन्छन् । तर जब त्यो आशा संस्थागत तयारी, स्पष्ट नीति र व्यवहारिक क्षमतासँग जोडिँदैन, उज्यालो विस्तारै ओक्ने पर्न थाल्छ र निराशाको अँध्यारो फैलिन थाल्छ । आन्दोलनबाट जन्मिएको उत्साह सत्ता पाउनेसम्म बलियो हुन्छ, तर शासन सुरू भएपछि वास्तविक चुनौती देखाउँछ । वाचा पूरा नहुँदा, आन्तरिक द्वन्द्व बढ्दा र निर्णयहरू व्यक्तिकेन्द्रित हुँदा जनविश्वास खस्किन्छ । त्यसबेला आशाको उज्यालो क्षायित देखिन्छ र निराशाको अँध्यारो दीर्घकालीन बन्छ । यसले राजनीतिमा सार्थो उज्यालो केवल नारा वा व्यक्तित्वमा होइन, बलियो संस्था, सामूहिक नेतृत्व र दीर्घकालीन दृष्टिमा बस्छ । त्यही आधारबिना, आशा बारम्बार जर्भिएर पनि अन्ततः निराशामै हराउने खतरा रहिरहन्छ ।

(समाार: न्यूज अफ नेपाल)

म्यान मकवानपुरको वरिष्ठ उपाध्यक्षमा त्रिपाठी निर्वाचित

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २६ पुस/मोवाइल एशोसियसन अफ नेपाल (म्यान) मकवानपुरको १४ औं वार्षिक साधारणसभा शनिवार भएको छ । एशोसियसनका अध्यक्ष हरिप्रसाद न्यौपानेको सभाध्यक्षता तथा नेपाल मोवाइल व्यवसायी महासंघका केन्द्रीय अध्यक्ष भरत भट्टराईको प्रमुख आतिथ्यतामा सभा भएको हो । एशोसियसनका वरिष्ठ उपाध्यक्ष राजकुमार दाहालले राजिनामा दिएपछि रिक्त रहेको पदमा निर्वाचन भएको हो । निर्वाचनमा कुमारमणि त्रिपाठीले ४५ मत प्राप्त गर्दै निर्वाचित भएको निर्वाचन आयुक्त

नवराज चौलागाइले बताएका छन् । अर्का उम्मेदवार विज्ञान घिमिरेलाई पराजित गर्दै त्रिपाठी विजयी भएका हुन् । घिमिरेले ३६ मत प्राप्त गरे । घिमिरे म्यान मकवानपुरको संस्थापक सचिव समेत हुन् । निर्वाचन कार्यक्रममा ८२ मत खसेको थियो । जसमा १ मत बदर भएको चौलागाइले बताए । रिक्त रहेको सदस्य पदमा भने जनार्दन न्यौपाने सर्व सम्मत चयन भएका छन् । दुवै जनालाई निर्वाचन आयुक्त चौलागाइले सपथ खुवाएका थिए । सभामा मकवानपुर उद्योग वाणिज्य संघका उपाध्यक्ष राजु अधिकारी,

महासङ्घका उपाध्यक्ष एवम् म्यानका संस्थापक अध्यक्ष छतेन्द्र आचार्य, चितवन मोवाइल व्यवसायी संघका अध्यक्ष श्रीधर रेग्मी, नेपाल पत्रकार महासंघका अध्यक्ष बालकृष्ण अधिकारी, म्यानका पूर्वअध्यक्ष दिनेश लामा, पश्चिमी शाखाअध्यक्ष रुद्रबहादुर मुक्तानलगायतले भनाइ राखेका थिए । सभामा महासंघ बागमती प्रदेश कोषाध्यक्ष रतन भट्ट, म्यान मकवानपुर निर्वातमान अध्यक्ष नवराज चौलागाइलगायतको आतिथ्यता रहेको थियो । सभामा प्रस्तुत गरिएको प्रगति प्रतिवेदन, आर्थिक प्रतिवेदन सर्वसम्मत पास गरिएको थियो ।

पिप्लेपोखरा सामुदायिक वनको भेला सम्पन्न

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २६ पुस/हेटौंडा-५ मा रहेको पिप्लेपोखरा सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको २६ औं वार्षिक साधारणसभा शनिवार भएको छ । हेटौंडा-५ का वडाअध्यक्ष सुशील घिमिरेको प्रमुखआतिथ्यता एवम् समूहका अध्यक्ष रामहरि चौलागाईको सभाध्यक्षतामा साधारण सभा भएको हो । समूहका अध्यक्ष चौलागाईले प्रगति तथा यस आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को लागि १ करोड २९ लाख ४२ हजार ८९२ को अनुमानित आयव्यय विवरण र बागमती प्रदेश वन निर्देशनालय वनअधिकृत सविना रिजाल, डिभिजन वन कार्यालय, मकवानपुरका सवर्द्धिनियर निशान शर्मा, सीधाखबर डटकमका श्रीराम अर्जुन, श्रमजिवी महिला हस्तकला संघकी अध्यक्ष विष्णु राई, उत्कृष्ट

कार्यसमिति सदस्य बालकुमारी अधिकारी, सानुसिंह ठकुरीलगायतलाई पुरस्कृत गरिएको थियो । मकवानपुरगढी-४ का वडाअध्यक्ष अर्जुनप्रसाद तिमल्सिना, हेटौंडा-५ का वडासदस्य रामबहादुर राई, सामुदायिक वन उपभोक्ता महासंघ, मकवानपुरका अध्यक्ष साधुराम चौलागाई, स्थानीय महासंघ हेटौंडाका अध्यक्ष शम्भुप्रसाद न्यौपाने, बागमती प्रदेश वन निर्देशनालयका वनअधिकृत टंकनारायण श्रेष्ठ, डिभिजन वन कार्यालय, मकवानपुरका वनअधिकृत बसन्तराज गौतम, न्यूरेनी चिसापानी सामुदायिक वनका अध्यक्ष प्रकाश कार्की, बनस्खण्डीदेवी सामुदायिक वनका अध्यक्ष भवसागर श्रेष्ठ, रानी सामुदायिक वनका उपाध्यक्ष महेन्द्रकुमार श्रेष्ठ, समूहका सल्लाहकार केशव श्रेष्ठ, एमबहादुर श्रेष्ठ समूहका उपाध्यक्ष बर्द्धिप्रसाद लम्साल, सचिव शारदाकुमारी अधिकारी, उपभोक्ता, सञ्चारकर्मी लगायतको उपस्थिति रहेको थियो । २ सय ९ हेक्टर क्षेत्रफलमा फैलिएको यस सामुदायिक वनमा १ हजार ६ सय घरधुरी आवद्ध छन् ।

लक्ष्मीनारायण दुग्ध सहकारीको साधारणसभा

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २६ पुस/हेटौंडा-१७, गैरीगाउँमा रहेको लक्ष्मीनारायण दुग्ध उत्पादक सहकारी संस्थाको २४ औं वार्षिक साधारणसभा शनिवार भएको छ ।

संस्थाका जेष्ठ सेयरसदस्य कुलप्रसाद दुलालको प्रमुख आतिथ्यता तथा सहकारीका अध्यक्ष अर्जुनप्रसाद देवकोटाको सभाध्यक्षतामा साधारणसभा भएको हो । कार्यक्रम संस्थाका अध्यक्ष देवकोटाले संस्थागत प्रतिवेदन र लेखासमिति संयोजक दामोदर तिमल्सिनाले लेखा समितिको प्रतिवेदन पेश गरेका थिए । हेटौंडा-१७ का वडासदस्य नवराज न्यौपाने, लेखकुमारी तिमल्सिना, कामधेनु

सहकारीका अध्यक्ष उदय बिहारी, शेयर सदस्य दामोदर दाहाललगायतले मन्तव्य व्यक्त गरेका थिए । सहकारीले विभिन्न व्यक्तिलाई सम्मान गरेको थियो । सहकारीलाई माइक्रोस्कोप सहयोग गर्ने अभिनास दाहाल, वर्षभरी धेरै र गुणस्तरीय दुग्ध विक्री गर्ने कुमारमणि दाहाल, विष्णुप्रसाद आचार्य, भूमिन्द न्युवेदी, दामोदर तिमल्सिना, उमेश राई, टीकाप्रसाद तिमल्सिना, सम्पदप्रसाद दाहाल, चित्रकुमारी तिमल्सिना, निला अधिकारीलाई क्यान र क्याल्सियम सहयोग गर्ने सम्मान गरेको हो । सहकारी संस्थामा १ सय ९६ जना शेयरसदस्य आवद्ध रहेको व्यवस्थापक टीकाराम न्यौपानेले बताए ।

बीउ व्यवसायी संघ र विषादि व्यवसायी संघको संयुक्त साधारणसभा

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २६ पुस/नेपाल बीउ व्यवसायी संघ जिल्ला समन्वय समिति मकवानपुरको ११ औं वार्षिक साधारण सभा र विषादि व्यवसायी संघ नेपाल जिल्ला समन्वय समिति मकवानपुरको दोस्रो वार्षिक साधारणसभा हेटौंडामा सम्पन्न भएको छ ।

शनिवार नेपाल बीउ व्यवसायी संघ मकवानपुरका अध्यक्ष कृष्णकाजी प्रधानको सभाध्यक्षतामा र कृषि विकास कार्यालय भरतपुरका प्रमुख भलकनाथ कंडेलको प्रमुख अतिथ्यतामा कार्यक्रम भएको हो । साधारणसभामा शुभकामना व्यक्त गर्दै

प्रमुख कंडेलले सिँचाई, माटो र मलको अवस्था यथास्थितिमा रहेको भएपनि बीउको गुणस्तर राम्रो भए १५ देखि २० प्रतिशत उत्पादनमा वृद्धि हुनसक्ने बताएका छन् । उनले कृषिको समृद्धिका लागि बीउ र विषादिको महत्त्वलाई उल्लेख गर्दै ७५ प्रतिशत योगदान व्यवसायीको हुने उल्लेख गरे ।

प्रमुख कंडेलले बीउ व्यवसायी अनुमतिपत्रको नवीकरणको विषयमा ऐनमा भएको प्रावधानमा सहजीकरण गर्ने विषयमा पनि जानकारी दिए । उनले बीउ व्यवसायी र विषादि व्यवसायीले उठाएका मागको समाधान गर्ने प्रतिवद्धता

व्यक्त गरेका छन् । साधारणसभामा नेपाल बीउ व्यवसायी संघ मकवानपुरका अध्यक्ष प्रधानले अध्यक्षको प्रतिवेदन प्रस्तुत गरे भने विषादि व्यवसायी संघ मकवानपुरका सचिव नेत्रप्रसाद ढुंगेल र नेपाल बीउ व्यवसायी संघका सचिव फेन्चु रुवाले प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेका थिए । कार्यक्रममा नेपाल बीउ व्यवसायी संघका महासचिव तथा विषादि व्यवसायी संघका पूर्वसचिव विश्वराज बानियाँ, नेपाल बीउ व्यवसायी संघका केन्द्रीय सदस्य रमेश अर्याल, नेपाल बीउ व्यवसायी संघ बागमती प्रदेशका अध्यक्ष हरिशरण अर्याल लगायतको आतिथ्यता थियो ।

मनहरीमा रनिङशील्ड प्रतियोगिता सुरु

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २६ पुस/मनहरी गाउँपालिका विद्यालयस्तरीय राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड प्रतियोगिता २०८२ शनिवारबाट सुरु भएको छ । मनहरी गाउँपालिकास्तरीय प्रतियोगितामा पालिकाभिन्ना १७ वटा संस्थागत तथा सामुदायिक विद्यालयले ३२ वटा गोल्डमेडलको लागि प्रतिस्पर्धा गर्नेछन् ।

मनहरी गाउँपालिकाको आयोजना तथा पशुपतिनाथ माध्यमिक विद्यालय मनहरी-४ को समन्वयमा प्रतियोगिता शनिवार आइतबार दुई दिन सन्चालन हुनेछ । मनहरी गाउँपालिकाले प्रतियोगिता सन्चालनको लागि २ लाख र्हेपैयाँ छुट्याएको छ । १६ वटा विद्यामा छात्र/छात्रा गरी ३२ वटा स्वर्णपदकको लागि प्रतिस्पर्धा हुनेछ । प्रतियोगितामा सामुदायिक तर्फ १० वटा माध्यमिक २४ वटा आधारभूत विद्यालय र संस्थागततर्फ ३ वटा गर १७ वटा विद्यालय प्रतिस्पर्धामा रहने छन् । प्रतियोगिताको उद्घाटन

मकवानपुर जिल्ला समन्वय समिति प्रमुख ललितबहादुर घलानले गरेका हुन् । विद्यालय तहको सबैभन्दा ठूलो खेल महोत्सवका रूपमा रहेको राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड प्रतियोगिताले राष्ट्रिय खेलाडी उत्पादनमा महत्त्वपूर्ण योगदान दिने प्रमुख अतिथि घलाले बताए । खेलाडी उत्पादन गर्ने पहिलो खुड्किलो भनेकै विद्यालय भएका कारण सबैले विद्यालय तहमा हुने खेलकुदमा चासो दिनुपर्ने उनले बताए । जिल्ला समन्वय उपप्रमुख

सान्काजी लुईटेलले विद्यार्थी जीवनमा हरेक खालका संघर्ष गर्दै खेलक्षेत्रमा लाग्न र खेलकुदसँगै अध्ययनलाई पनि साथै भई बढाउन आग्रह गरे । मनहरी गाउँपालिका उपाध्यक्ष सीता पुलामीमगर, मनहरी गाउँपालिका-४ का वडाअध्यक्ष प्रकाश थापा, मनहरी गाउँपालिका शिक्षा शाखाप्रमुख प्रदीप पराजुली, पशुपतिनाथ माविका विद्यालय व्यवस्थापन समिति अध्यक्ष माधव गौतमलगायतले बोलेका थिए ।

मकवानपुरका कवि किसन पौडेल प्रथम

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २६ पुस/साहित्य संगम मकवानपुरको ३९ औं वार्षिकोत्सवको अवसरमा आयोजित तेस्रो राष्ट्रिय पर्यायकविता उत्सव-२०८२ प्रतियोगितामा मकवानपुरका कवि किसन पौडेल प्रथम भएका छन् ।

पौडेलको 'दोहन' शीर्षकको कविताले प्रथम स्थान हासिल गर्दै ३० हजार र्हेपैयाँ नगद पुरस्कार प्राप्त गरेका छन् । यस्तै, कैलालीका कवि मोहित जोशीको 'समयको अन्त्यको किनारामा उभिएर' शीर्षकको कविता द्वितीय भएको छ । उनले २० हजार र्हेपैयाँ नगद प्राप्त गरे । सुनसरीका कवि किरण सिवाको मौन प्रकृतीले तृतीय स्थान हासिल गरेको छ । सिवाल १० हजार र्हेपैयाँ नगद पुरस्कार पाए । त्यसैगरी, काठमाडौंको

कवि यशोधरा अधिकारीको 'धरतीको विघटन' र तनहुँका कवि नरोत्तम श्रेष्ठको 'बीउको रक्तम घोषणापत्र' शीर्षकको कविताले सान्त्वना पुरस्कार प्राप्त गर्न सफल भएको छ । सान्त्वना पुरस्कार जनही ५ हजार र्हेपैयाँ रहेको छ । देशभरबाट प्राप्त १ सय ६४ वटा कवितामध्ये उत्कृष्ट १० कविता कविता अन्तिमचरणमा वाचन गरिएको साहित्य संगम मकवानपुरकी सचिव रजनी पौडेलले बताइन् । प्रतियोगिताको

निर्णायक मण्डलमा निमेष निमिल र विजय हितान रहेका थिए । प्रतियोगितामा सहभागी कविहरुले पर्यायकविता संरक्षण, पुरस्कार प्राप्त गर्न सफल भएको छ । जम्मैवारीजस्ता विषयमा केन्द्रित कविता प्रस्तुत गरेका थिए । कार्यक्रममा हेटौंडा उपमहानगरप्रमुख मीनाकुमारी लामा प्रमुख अतिथिका रूपमा सहभागी थिइन् । वार्षिकोत्सवको अवसरमा नेपाली साहित्यमा पर्यायकविता चेतनाको भूमिका विषयमा बहस कार्यक्रम पनि आयोजना गरिएको थियो । बहस कार्यक्रममा पर्यायकविता साहित्य अभियन्ता तथा वातावरणविद् विजय हितान, अंग्रेजी तथा नेपाली साहित्य लेखन पशिक्षक तथा अंग्रेजी भाषाविद् ईश्वर कंडेल, तथा प्रखर समालोचक डा. धनश्याम घिमिरेले आआफ्ना धारणा राखेका थिए ।

बहसको सहजीकरण सुवास खनालले गरेका हुन् । वक्तव्यले साहित्यमार्फत पर्यायकविता संरक्षणको सन्देश प्रभावकारीरूपमा प्रवाह गर्न सकिने उल्लेख गर्दै समकालीन साहित्यले प्रकृति र वातावरणका सवाललाई प्राथमिकतामा राख्नुपर्नेमा जोड दिएका थिए । साहित्य संगम मकवानपुरका अध्यक्ष डिवी बर्तेलाले अध्यक्षतामा कार्यक्रम भएको हो ।

आयल निगमको खुद नाफा

साढे १३ अर्ब, अब हाइड्रोजन र पब्लिक सेयर तयारी

काठमाडौं/नेपाल आयल निगमले गत आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा साढे १३ अर्ब र्हेपैयाँभन्दा बढी खुद नाफा कमाएको तथ्यांक सार्वजनिक गरेको छ । निगमका कार्यकारी निर्देशक डा. चण्डिकाप्रसाद भट्टले आयल निगमले आर्थिक सबलताको सफल यात्रा तय गरेको भन्दै शनिवार ५६औं वार्षिकोत्सवमा खुद नाफाको तथ्यांक सार्वजनिक गरेका हुन् ।

कार्यक्रममा उनले निगमको अहिलेको व्यावसायिक उचाइको श्रेय स्वचालित मूल्य समायोजन र सुदृढ पूर्वाधार विकासलाई दिए । निगमले गत आव ३ खर्ब ६७ अर्ब र्हेपैयाँको कुल कारोबार गरेको थियो । उक्त अवधिमा १३ अर्ब ६७ करोड र्हेपैयाँ बराबर खुद नाफा आर्जन गर्न सफल भएको डा. भट्टले बताए । निगमले १ खर्ब २४ अर्ब र्हेपैयाँ बराबरराजस्व योगदान गरेको छ । कार्यकारी निर्देशक भट्टले २०७१ सालमा सुरु गरिएको 'स्वचालित मूल्य प्रणाली' नै निगम इतिहासमा सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कोशेढुंगा सावित भएको र यसैका कारण निगम आज आर्थिक रूपमा मजबुत बनेको उल्लेख गरे । निगमले पछिल्ला वर्षहरूमा पूर्वाधार विकासमा उल्लेख्य उपलब्धि हासिल गरेको जनाएको छ । मोतिहारी-अमलेखगञ्ज ७२ किलोमिटर पेट्रोलियम

पाइपलाइन र अमलेखगञ्जमा १७ हजार किलोलिटर क्षमताको भण्डारण गृह सञ्चालनमा आइसकेको छ । यसबाट ढुवानी खर्च बचत भई उपभोक्ताले प्रति लिटर २ र्हेपैयाँ सस्तोमा इन्धन पाउन सम्भव भएको डा. भट्टको भनाइ छ । यसैगरी, पोखरामा ३ हजार ६ सय किलोलिटर क्षमताको हवाई इन्धन भण्डारण गृह निर्माण सम्पन्न भएको छ । 'प्राविधितर्फ निगमले अमलेखगञ्ज, भैरहवा र धानकोट डिपोमा 'फ्लो मिटर' जडान गरेर तेल चोरी र चुहावट नियन्त्रणमा पारदर्शिता ल्याएको छ,' उनले भने, 'ईआरपी प्रणालीमार्फत व्यवसायीले मोबाइलबाटै तेल अर्डर गर्न सक्ने व्यवस्था मिलाइएको छ, जसले मानवीय हस्तक्षेप घटाएको छ ।'

उनका अनुसार निगमले अब परम्परागत इन्धन व्यापारबाट माथि उठेर क्लिन इनर्जी र विविधीकरणतर्फ लाग्ने योजना

बनाएको छ । यस अन्तर्गत पेट्रोलमा इथानोल मिसाउने सरकारको नीतिलाई यसै वर्षदेखि कार्यान्वयनमा लग्ने छ भने काठमाडौं विश्व विद्यालयसँगको सहकार्यमा हरित हाइड्रोजनको व्यावसायीकरण गरी सन् २०४५ सम्म शुन्य कार्बन उत्सर्जन लक्ष्यमा सघाउ पुऱ्याइने छ ।

पूर्वाधारतर्फ सिलिगुडी-चारअली र मोतिहारी-सर्लाही एलपीजी पाइपलाइन निर्माणका लागि भारतीय पक्षसँग छलफल अघि बढाइएको कार्यकारी निर्देशक भट्टले बताए । यस्तै सुरक्षा जोखिममा रहेका सिनामङ्गल, भैरहवा र धनगढीका डिपो स्थानान्तरण गरिने छ भने डिपो नभएको कर्णालीमा नयाँ डिपो निर्माण प्रक्रिया सुरु गरिएको छ । दुर्गमका ३७ स्थानमा नयाँ पेट्रोल पम्प खोलेर बोटलको महँगो इन्धन किन्नुपर्ने बाध्यता अन्त्य गर्ने लक्ष्य लिएको निगमले संस्थालाई पब्लिक लिमिटेडमा लगेर सर्वसाधारणका लागि

सेयर जारी गर्ने र ४ सय ५० किलोको ठूलो सिलिन्डर प्रचलनमा ल्याउने विषयमा समेत अध्ययन गरि रहेको पनि उनले जानकारी दिए । करिब ७ सय स्वायी र ३ सय ज्वालादारी कर्मचारीका भरमा देशभरि दैनिक ७५ लाख लिटर पेट्रोलियम पदार्थ र १ हजार ५ सय टन ग्यास वितरण गर्नु आफैमा चुनौतीपूर्ण रहेको भन्दै डा. भट्टले कर्मचारीको लगनशीलताको प्रशंसा गरे । एक कर्मचारीले औसत २० हजार सेवामाहिलीलाई सेवा दिइरहेको

उनले बताए । भट्टले इन्डियन आयल कर्पोरेशन, पेट्रोलियम व्यवसायी, दुवानीकर्ता र प्रेस जगतको सहयोगप्रति आभार व्यक्त गर्दै आगामी दिनमा निगमलाई अझै प्रतिस्पर्धी, पारदर्शी र आधुनिक संस्थाको किनारामा उभिएर शीर्षकको कविता द्वितीय भएको छ । उनले २० हजार र्हेपैयाँ नगद प्राप्त गरे । सुनसरीका कवि किरण सिवाको मौन प्रकृतीले तृतीय स्थान हासिल गरेको छ । सिवाल १० हजार र्हेपैयाँ नगद पुरस्कार पाए । त्यसैगरी, काठमाडौंको

ब्लु हेवन टेलर्स सरेको सूचना

हेटौंडा बुद्धचोक मेनरोडमा रहेर यहाँहरूको सेवामा लामो समयदेखि समर्पित यस ब्लु हेवन टेलर्स कान्तिराजपथस्थित शाक्य प्लाजा भवनमा सरेको सम्पूर्णमा जानकारी गराउँदछौं ।

ब्लु हेवन टेलर्स

हेटौंडा-२, कान्तिराजपथ

९८४५०२२९८१

के तपाईं फोटो कपी प्रिन्टर मेसिन किन्दै हुनुहुन्छ ?

Brother, Canon, HP, Sharp, Ricoh, Epson, Kyocera, Lexmark

टोनर रिफिल्लिङ, प्रिन्टर, कम्प्युटर, फोटोकपी लगायतको सर्विस छिटो छरितो र भरपर्दो रूपमा गर्नुभई ढुक्क हुनुहोस् ।

Printer Shop

The complete office solution

Contact No. 9845292140, 057-527041, Schoolroad, Hetauda-4

tonerhouse_htd@yahoo.com

